

[Freddy Madsen]

handling, har Dansk Arbejdsgiverforening grebet ind og forhindret, at noget sådant kunne ske, og da alle erfaringer viser, at det har været til stor skade, er vi tilhængere af SFs forslag.

Bolvig (RV):

At organisationerne kan være farlige for samfundet, er iøjnefaldende rigtigt, og på den baggrund er det sådan set vigtigt, at vi drøfter SFs forslag. Der kan efter min mening siges meget både for og imod forslaget; det er ikke tilstrækkeligt afbalanceret, omtaler f. eks. kun den ene af de to store parter på arbejdsmarkedet. Men det radikale venstre vil dog afvente det udvalgsarbejde, som ministeren omtalte. Vi kan håbe, at denne debat vil være med til at fremskynde dette udvalgsarbejde.

Honoré (KrF):

Der foregår ifølge ministerens indlæg et udvalgsarbejde om de spørgsmål, som dette forslag rejser, og jeg må ud fra ministerens svar udlede, at der er tale om ret komplicerede spørgsmål, som trænger til en virkelig kulegravning. Derfor er det nok for tidligt at afæske folketinget en fornyet stillingtagen til disse spørgsmål så relativt få år efter, at man har behandlet et tilsvarende forslag.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at det er vigtigt, at virksomheder, hvis funktion er af livsvigtig betydning for samfundet, kan fortsætte deres virksomhed og ikke bliver lammet af arbejdskonflikter.

Tidligere tænkte forslagsstillerne fremfor alt på kraftværker; ved fremsættelsen af dette forslag, kan jeg af bemærkningerne forstå, er det denne gang især trafikalskaberne, der fokuseres på. Men spørgsmålet er, om dette forslag anviser de rette midler til at sikre, at disse livsvigtige virksomheder ikke bliver ramt af arbejdskonflikter.

For det første sker der vel efter forslaget en vis indskrænkning af organisationsfriheden for den ene part på arbejdsmarkedet, som er betænkelig. For det andet må man vel også spørge forslagsstillerne, om det ikke er tænkeligt, at sådanne koncessionerede virksomheder eller offentligt ejede virksomheder kan blive ramt af arbejdskonflikter, selv om de ikke er medlem af Dansk Arbejdsgiverforening. Er det ikke meget tænkeligt, at der

også under sådanne former kan opstå konflikter, som for den ene parts vedkommende – lønmodtagerne – kan føre til aktioner, der vil få så meget stærkere pressionskarakter, som deres virkning er større? Hvis vi tager et analogt tilfælde fra de seneste uger, mener jeg at have forstået, at SF støttede tjenestemændenes faglige aktioner. Men hvis SF kan støtte faglige aktioner, betyder det faktisk, at det meget vel er tænkeligt, at medarbejderne på disse vigtige virksomheder med SFs støtte vil kunne lamme væsentlige dele af samfundets virke.

Som sagt rejser dette forslag en lang række spørgsmål, og jeg mener ligesom ministeren, at det nok vil være rigtigst at afvente en afslutning af det arbejde, der foregår i de dertil nedsatte udvalg.

Mølgaard (DR):

Det er jo allerede konstateret, at der er tale om et, om jeg så må sige, velafprøvet forslag: det har været fremsat af SF masser af gange, er blevet vejet og fundet for let.

Nu har et og andet skabt nyt mod hos Antoniusserne eller forslagsstillerne; det er vel den forgangne overenskomstsituation, der har skabt det: man påpeger, at koncessionerede virksomheder som elværkers medlemsskab af Dansk Arbejdsgiverforening indebærer en samfundsfare, fordi de trues af lukning som et led i en faglig konflikt mellem de store organisationer. Livsvigtige forsyninger og dele af den kollektive trafik trues, siger man.

Vel, der er blevet raslet med sablen, også i den sidste overenskomstforhandlingsrunde, og der blev da også varslet strejker på disse områder. Nu kom de jo ikke til udfoldelse, men jeg vil dog gerne spørge forslagsstillerne til dette forslag: har man virkelig i SF en sådan grad af mistillid til ansvarligheden i fagbevægelsen, at man ikke tror, at de livs- og helbreds vigtige områder alligevel var blevet undtaget, hvis først konflikten havde været en realitet? Det er dog aldrig sket i Danmarkshistorien, at der ikke er givet undtagelser på sådanne områder, og jeg synes rigtig nok, det er fantastisk, at SF er buset ud med en sådan mistillidserklæring til fagbevægelsen, som dette forslag reelt må betragtes som.

Dernæst et par ord til SFs rettergangsprincipper. Når man nu endelig nærer en sådan